

Kantate ved Hr. *Moritz Melchiors* og Fru *Dorothea Melchiors* Sølvbryllup den 17de Juni 1871

CHOR

Sølvbryllupsklokkerne ringe,
Det er som en Foraarssang,
Naar næste Gang de klinge,
Har Klokkerne Guldets Klang.

EEN STEMME

Der staaer paa Høibroplads en gammel Gaard,
Der boede »*Dyveke*« vil Godtfolk sige;
I vor Tid voxte der en Rosenmaard,
Et Barn, en klog, velsignet lille Pige.
Ung *Moritz* saae derop en Foraarsdag,
Og i det Solskin blev hans Hjerte borte;
Men ei han følte Sorg, nei stort Behag,
Han fik jo eet igjen af »*lille Dorthé*«.

TO STEMMER

Det er saa deiligt at mødes,
Hinanden ret at forstaae,
Livsalige Tanker fødes,
De ind i al Evighed naae!

EEN STEMME

Der gik det glade Par i Ungdomstiden,
Endnu de eie hele Hjertets Vaar,
Skjøndt fem og tyve Aar er gaaet siden
Hun flætted' Myrtekrandsen i sit Haar,
Og han fornam, at Lykken var ham givet
I Qvinden ædel, klog og hjertegod.
Gik Sorgens Skygger over Jordelivet,
Hun var det Solskin som ham ei forlod.

CHOR

De dybt hinanden i Hjertet saae,
Hinanden de kunde stole paa
I Glædens og Prøvelsens Dage;
Der lyste ind Velsignelsens Aand
Til gjestfri Arne og hjælpsom Haand,
Til Husbond og Ægtemage.

EEN STEMME

Ved »*Rosenvænget*« er voxet frem

Et »*Rosenborg*«, et Hjerterets Hjem,
Der Sølvbryllupsklokkerne ringe,
Og Børn og Børnebørns festlige Tog
Komme med vaiende Danebrog,
De Hilsen og Festsang bringe.

CHOR

Sølvbryllupsklokkerne ringe,
Det er som en Foraarsang.
Naar næste Gang de klinge,
Har Klokkerne Guldets Klang.